

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-25(8)/13/JK

Warszawa, 8 lipca 2013 r.

DECYZJA DIH-1/39/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Zbigniewa Borkowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zbigniew Borkowski – Przetwórstwo Mięsne w Białkach, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 22 marca 2013 r. (nr akt sprawy: PO.830.31.2013/PS, DS.8361.16.2013), na podstawie której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 900 zł (słownie: dziewięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu piętnastu partii wędlin oferowanych bez opakowań, nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach od 23 do 25 stycznia 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej również „*Mazowieckim WIIH*”, w sklepie firmowym, zlokalizowanym przy ul. Rynkowej 8B w Siedlcach, należącym do przedsiębiorcy Zbigniewa Borkowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zbigniew Borkowski – Przetwórstwo Mięsne w Białkach, zwanego dalej również „*strona*”, zakwestionowano sposób oznakowania piętnastu partii wędlin oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 336,97 zł, tj.:

- 1,80 kg kielbasy wędzonej w cenie 23,50 zł/kg;

- 1,70 kg baleronu wiejskiego w cenie 27,90 zł/kg;
- 2,30 kg kielbasy białeckiej w cenie 19,50 zł/kg;
- 0,85 kg kielbasy kruchej w cenie 21,50 zł/kg;
- 0,65 kg szynki swojskiej w cenie 28,80 zł/kg;
- 0,90 kg polędwicy wędzonej w cenie 31,80 zł/kg;
- 0,50 kg szynki szlachetnej w cenie 28,80 zł/kg;
- 0,90 kg kielbasy białeckiej śniadaniowej w cenie 21,50 zł/kg;
- 0,90 kg kielbasy kabanosowej w cenie 28,40 zł/kg;
- 0,60 kg salcesonu wiejskiego w cenie 14,80 zł/kg;
- 1,80 kg kaszanki swojskiej w cenie 10,60 zł/kg;
- 1,60 kg kaszanki z wątróbką w cenie 10,60 zł/kg;
- 0,70 kg kiszki pasztetowej w cenie 11,40 zł/kg;
- 0,80 kg kielbasy jałowcowej w cenie 23,50 zł/kg;
- 0,20 kg szynki w siatce w cenie 28,80 zł/kg,

z uwagi na brak w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych wędlin wykazu składników, co stanowiło naruszenie § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz.U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 25 stycznia 2013 r. (nr akt kontroli: PO.830.31.2013/PS, DS.8361.16.2013).

W związku z powyższym, pismem z dnia 22 lutego 2013 r., Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę Zbigniewa Borkowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zbigniew Borkowski – Przetwórstwo Mięsne w Białkach, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych piętnastu ww. partii wędlin oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa, kierując do Mazowieckiego WIIH pismo z dnia 6 marca 2013 r. W piśmie tym wskazała, że szczegółowe informacje dotyczące wędlin dostępne są dla klienta w każdym czasie, od ręki i do wglądu na jego życzenie, poprzez fachową obsługę personelu. Jednocześnie podkreśliła, że skład oferowanych przez nią wyrobów uwidoczniony jest na firmowych etykietach, które to były nie tylko dostępne na życzenie konsumenta, ale także przejrzyste i czytelne nawet dla osób starszych. Wobec powyższego, zdaniem strony, niezasadnym i niesłusznym, a przede wszystkim krzywdzącym jest nałożenie na nią kary.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 22 marca 2013 r. (nr akt sprawy: PO.830.31.2013/PS, DS.8361.16.2013), Mazowiecki Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej wymierzył, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 900 zł.

Pismem z dnia 4 kwietnia 2013 r., zatytułowanym „Wyjaśnienia”, złożonym do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, została zakwestionowana decyzja Mazowieckiego WIIH. Pismo to zostało podpisane przez osobę nieuprawnioną do działania w przedmiotowej sprawie.

W piśmie tym ww. osoba stwierdziła, że postępowanie przedsiębiorcy nie wynikało ze złej woli i chęci zatajenia składu wędlin lub też wprowadzenia konsumenta w błąd. W jej opinii, stwierdzony przez organ pierwszej instancji stan faktyczny był wynikiem nieścisłości przepisów rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, które to obecnie zostało doprecyzowane i dopuszcza inny, niż wyłącznie na wywieszce, sposób podawania konsumentom informacji o wykazie składników produktu.

Ponadto, mając na uwadze, że w realizacji zakupu pośredniczył wykwalifikowany pracownik sklepu, konsument miał zagwarantowany dostęp do pełnej informacji o produkcie, a tym samym możliwość dokonania świadomego, zgodnego z oczekiwaniami wyboru.

Mając na uwadze powyższe, wniesiono o zmniejszenie wymiaru kary do minimalnej wartości przewidzianej w przepisach.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Zbigniewa Borkowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zbigniew Borkowski – Przetwórstwo Mięsne w Białkach, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto, w piśmie tym Prezes UOKiK z uwagi na fakt, iż pismo to zostało złożone przez osobę niebędącą stroną w sprawie, wezwał ww. przedsiębiorcę do uzupełnienia ww. braku poprzez dostarczenie stosownego pełnomocnictwa uprawniającego ją do reprezentowania przedsiębiorcy w niniejszej sprawie. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Mając na uwadze okoliczność, że do czasu zakończenia postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK nie wpłynęło żadne pismo będące uzupełnieniem braku wskazanego stronie w wezwaniu, Prezes UOKiK pismem z dnia 15 maja 2013 r. poinformował stronę, iż jej wnioszek pozostawiono bez rozpoznania.

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 25 maja 2013 r., strona udzieliła wyjaśnień w zakresie sposobu jej reprezentacji w przedmiotowej sprawie. W piśmie tym poinformowała, że stosowne pełnomocnictwo dla osoby, która w jej imieniu złożyła odwołanie przekazane zostało do delegatury organu pierwszej instancji we wskazanym stronie terminie.

Biorąc pod uwagę przekazane przez stronę informacje, Prezes UOKiK przeprowadził postępowanie wyjaśniające, którego wynikiem było dostarczenie wspomnianego w ww. piśmie strony pełnomocnictwa.

W związku z powyższym, pismem z dnia 17 czerwca 2013 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, iż prowadzone jest nadal postępowanie w przedmiotowej sprawie. Strona została poinformowana również o wynikającym z art. 10 Kpa prawie do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa, kierując do Prezesa UOKiK pismo z dnia 25 czerwca 2013 r., w którym podtrzymała swoje stanowisko odnośnie stwierdzonych u niej w toku przeprowadzonej kontroli przez organ pierwszej instancji nieprawidłowości. Ponadto, do pisma tego dołączyła decyzję, którą, jej zdaniem, w podobnej sprawie organ wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 500 zł, mimo iż wartość zakwestionowanych produktów była wyższa, niż w jej przypadku.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Oznakowanie artykułu rolno-spożywczego, w myśl art. 7 ustawy o jakości handlowej musi zawierać informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej, w szczególności nazwę, pod którą artykuł rolno-spożywczy jest wprowadzany do obrotu oraz inne dane umożliwiające identyfikację artykułu rolno-spożywczego oraz odróżnienie go od innych artykułów rolno-spożywczych.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania wędlin oferowanych bez opakowań (luzem) zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego podaje się w przypadku wędlin dodatkowo wykaz składników.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość

kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do przedsiębiorcy Zbigniewa Borkowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zbigniew Borkowski – Przetwórstwo Mięsne w Białkach, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu piętnaście ww. partii wędlin nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na brak w miejscu sprzedaży, na wywieszkach dotyczących tych wędlin, wykazu składników.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy Zbigniewowi Borkowskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Zbigniew Borkowski – Przetwórstwo Mięsne w Białkach, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

Strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, jednakże, w jej opinii zapewniła konsumentom prawo do pełnej informacji o produkcie, gdyż, jak podkreśliła, prowadzi sprzedaż zapewniając obsługę wykwalifikowanych pracowników, mogących udzielić konsumentowi stosownych informacji na temat oferowanych do sprzedaży produktów. Zdaniem strony, taki sposób udostępniania konsumentowi informacji nie pozostaje w sprzeczności z obecnie doprecyzowanym w ww. kwestii rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że powyższe dowodzi, iż strona uchybiła ciążącemu na niej obowiązkowi prawidłowego oznakowania oferowanych produktów. Zdaniem Prezesa UOKiK, dyspozycji przepisu § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych nie czyni zadość możliwość udzielenia klientom informacji w zakresie wykazu składników przez przeszkolony personel sklepu. Takie działania nie odpowiadają celowi regulacji, jakim jest prawidłowe oznakowanie artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (luzem) (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 listopada 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 1652/10).

Dodatkowo, jak wynika z Protokołu kontroli, w przypadku trzynastu z piętnastu partii wędlin objętych sprawdzeniem, podczas dostawy dostarczone zostały również etykiety z wyszczególnioną nazwą wędliny, wykazem składników, terminem przydatności do spożycia oraz nazwą i adresem producenta. Etykiety te jednak przechowywane były w szafce w pobliżu eksponowanych wędlin, czyli w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla klienta.

Posiadania w kontrolowanej placówce etykiet informujących o składnikach zakwestionowanych wędlin także nie można uznać za zgodne z treścią § 17 ust. 1 pkt 2

rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, który stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego podaje się w przypadku wędlin dodatkowo wykaz składników. W orzecznictwie sądowym podkreśla się literalne brzmienie tego przepisu, które nie pozostawia wątpliwości co do istnienia obowiązku podania wykazu składników (oprócz nazwy wyrobu) w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących wędlin oferowanych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży. Omawiany przepis wyraźnie wskazuje na obowiązek (powinność) sprzedawcy w tym zakresie - na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego podaje się w przypadku wędlin dodatkowo wykaz składników. Informacja ustna przekazywana konsumentom nie zastępuje tego wykazu, skoro przepis stanowi o wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego, przez co należy rozumieć wystawionego do sprzedaży konkretnego wyrobu.

W świetle powyższych rozważań, tylko wykaz składników podany na wywieszce umieszczonej bezpośrednio przy wędlinie (obok, na, przy produkcie) odpowiada prawidłowemu oznakowaniu wędliny, stosownie do tego przepisu. Posiadanie wykazu składników poszczególnych rodzajów wędlin w szafce w pobliżu wędlin i udzielanie informacji każdorazowo na życzenie konsumenta nie sposób uznać za spełniające wymagania § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, jakim jest prawidłowe oznakowanie wędlin (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2013 r., sygn. akt VI SA/Wa 1914/12).

Pomimo, iż przepis § 17 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych nie podaje definicji „wywieszki”, ani nie określa sposobu jej sporządzenia, należy przyjąć, że powinna być ona czytelna i łatwo dostępna dla nabywcy oraz nie powinno budzić wątpliwości, którego środka spożywczego dotyczy. Oznacza to, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez konieczności podejmowania dodatkowych starań o uzyskanie ich od sprzedawcy.

Odnosząc się zaś do wspomnianego przez stronę rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 marca 2013 r. *zmieniającego rozporządzenie w sprawie znakowania środków spożywczych* (Dz. U. z 2013 r., poz. 414), które ukazało się 29 marca 2013 r., Prezes UOKiK wskazuje, że wejdzie ono w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 1 pkt 7 i 12 oraz § 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Zatem, jak wynika z powyższego, rozporządzenie to weszło w życie z dniem 30 czerwca 2013 r., a tym samym nie miało zastosowania w niniejszej sprawie.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że o ile znowelizowane rozporządzenie dopuszcza inny, aniżeli tylko na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego, sposób podawania konsumentom informacji o wykazie składników, to strona pomija fakt, iż § 17 ust. 2 tego rozporządzenia wymaga, aby informacje te znajdowały się w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. W świetle powyższego, sposób informowania konsumentów przyjęty przez stronę nie wypełnia również dyspozycji znowelizowanego przepisu.

W myśl art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu piętnastu partii wędlin o niewłaściwej jakości handlowej, a więc ich zróżnicowanego asortymentu, organ pierwszej instancji wziął pod uwagę, że brak w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych wędlin wykazu składników naruszał w sposób istotny interesy i prawa konsumentów, gdyż uniemożliwiało im to dokonanie właściwego wyboru zgodnego z ich oczekiwaniami.

Oceniając stopień zawinienia, organ wziął pod uwagę, że nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który przy wprowadzaniu towarów do obrotu powinien dochować należytej staranności, aby towary były prawidłowo oznakowane. Ponadto przedsiębiorca miał wiedzę odnośnie brakujących informacji na wywieszkach, gdyż był producentem zakwestionowanych wędlin.

W kwestii zakresu naruszenia organ pierwszej instancji słusznie zauważył, że brak w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących piętnastu partii wędlin wykazu składników narusza przepisy w zakresie znakowania środków spożywczych. Przepisy te są istotne z punktu widzenia właściwości produktu i interesów konsumentów.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji zauważył, że kontrolowany przedsiębiorca nie był wcześniej karany przez Mazowieckiego WIIH z powodu podobnych nieprawidłowości.

Deklarowana przez stronę wielkość przychodu w poprzednim roku obrotowym wyniosła ponad 1,5 mln zł.

Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opisane powyżej przesłanki stanowiły podstawę do nałożenia ww. przedsiębiorcy kary pieniężnej na mocy art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, w wysokości ustalonej przez organ pierwszej instancji. W przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 1.684,85 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych piętnastu ww. partii wędlin o łącznej wartości 336,97 zł (tj. 5 x 336,97 zł). W omawianym przypadku, stronie wymierzono karę w wysokości 900 zł, czyli w średniej wysokości według zasad ustalania korzyści majątkowej.

Podsumowując powyższe, Prezes UOKiK stwierdził, że sposób ustalenia wysokości kary pieniężnej był zgodny z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej i znajdował uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. Organ pierwszej instancji oparł się również na zasadzie proporcjonalności wyrażonej w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego*

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), z której wynika, że kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W opinii Prezesa UOKiK kara wymierzona w wysokości ustalonej przez organ pierwszej instancji jest adekwatna do popełnionego czynu, a przy tym spełni swój skutek prewencyjny i represyjny oraz skłoni stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowego oznakowania ww. artykułów rolno-spożywczych.

Odnosząc się zaś do przedłożonej przez stronę decyzji, którą organ wymierzył przedsiębiorcy niższą karę pieniężną, mimo iż wartość zakwestionowanych produktów była wyższa niż w rozpatrywanym przypadku, Prezes UOKiK zaznacza, że każda tego rodzaju sprawa jest rozpatrywana indywidualnie, z uwzględnieniem danego stanu faktycznego. Prezes UOKiK dysponując jedynie treścią przekazanej przez stronę decyzji wskazuje, że wynika z niej, iż wbrew twierdzeniu strony, na wysokość wymierzonych kar pieniężnych w obu przypadkach wpływ miały inne okoliczności stanu faktycznego. Należy wskazać tu przede wszystkim na wielkość partii wprowadzonych do obrotu artykułów rolno-spożywczych oraz wielkość osiągniętych przez przedsiębiorców obrotów. W przedmiotowej sprawie strona wprowadziła do obrotu piętnaście partii produktów niewłaściwej jakości, zaś jej obrót wyniósł ponad 1,5 mln zł. Natomiast jak wynika z przedłożonej decyzji, została ona wydana w stosunku do przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu sześć partii niewłaściwej jakości artykułów rolno-spożywczych i osiągnął bardzo niski obrót.

W świetle powyższego, dostarczona przez stronę organowi odwoławczemu decyzja nie może mieć wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Anna Kamiejsza
pełnomocnik
Zbigniewa Borkowskiego
Zbigniew Borkowski – Przetwórstwo Mięsne
Białki 102A
08-110 Siedlce
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a